

CARCERA

(carç, càrritx, faió, fenassa, xirca)

Ampelodesmos mauritanicus

Fam. Poáceas (gramínees)

 carrizo

rope grass

diss

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/
Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Herbàcia robusta i perenne, treu brots a l'hivern de fins a 2-3 m. **Fulles** molt llargues, d'un cm d'amplada i vores que tallen. Les **flors** són espigues anomenades panícules de color blanc/groc de fins a 50 cm i que poden aguantar tot l'any. Planta bisexual amb espigues bisexuals i flors hermafrodites. Molt inflamable, fa que els incendis avancin a més velocitat. I després se'n veu afavorida i s'estén més.

Interès/usos

El nom ve del grec (vid+unió) per unir la vid, fer cadires i cordes, jaç per animals i cobertes vegetals (foto antiga de la Clota). A Itàlia es diu tagliamani -port tallar- i es fa anar la branca de l'espiga per enrotllar la pasta dels fustilli. Menja de cavalls i senglars. A les restes mastegades, els caçadors de Begues en diuen "xiclet de senglar". Per fixar talussos i en jardineria de baix manteniment.

Distribució/habitat

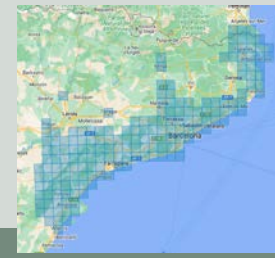
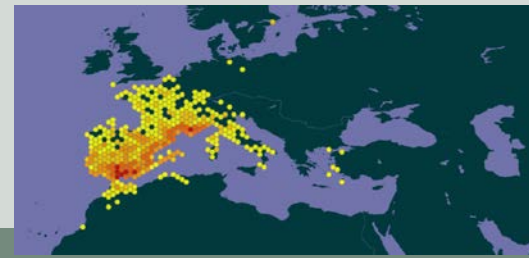
Origen/distribució: Nord-oest d'Àfrica, costa de Sicília i Sardenya. A la península ibèrica es al litoral est i sud. Abundant a les Illes Balears. Fa anys a Cat només n'havia al Garraf. S'ha anat estenent, en part perquè s'ha fet servir per a reforestar i per talussos, és invassora. Hi ha sospites que pot haver estat introduïda fa segles. Vol terres calcàries.

ESTEPA BLANCA

Cistus Albidus
Fam. Cistaceae

(bordioli blanc, estepa d'escurar, estèpera blanca, estepa margalidera)

 Jaguarzo o jara blanca Grey-leaved cistus Ciste blanc

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbust de fulla perenne, de fins a 1.5 m d'alçada i de gran valor ornamental. De creixement ràpid, suporta fins a -17 °C. Atractiva pels himenòpters.

Les **flors** són grosses, rosades i amb cinc pètals lleugerament arrugats. Abundants i vistoses, duren poc.

Les **fulles** d'un verd grisenc cobertes per pèls blancs (toment), suaus al tacte. El **fruit** és una càpsula ovoide amb les llavors.

Interès/usos

S'emprava per fer raspalls per treure la borra de la roba. En restauracions paisatgístiques, talussos secs i pobres, jardineria de baix manteniment en agrupacions d'arbustives i rocalles.

Deu el seu nom al color de la fulla. Els fruits s'obren i es dispersen en cas d'incendi.

Té usos medicinals com a expectorant i anticatarral (flor i fulles tendres) i com a antitussigen (fulla, flor)

Distribució/habitat

Origen/distribució: Mediterrània-occidental des del nord d'Itàlia fins al sud de Portugal. En terrenys de vegetació degradada, en zones regressives d'alzinars i pinars, en garrigues amb romaní i timonedes i en zones que s'han cremat. S'adapta molt bé a terrenys secs i assolejats.

CARD BLANC

(card marià, card gallofer, card lleter, cardot)

 Cardo borriqueiro Milk thistle Chardon-Marie

Silybum marianum
Fam. Compositae (Asteraceae)

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Planta bianual .

Flor solitària gran de color rosat amb un apèndix en forma de carxofa defensada per fortes espines triangulars i un peduncle que no té fulles.

Fulles molt amples a la base, allargades fins a 60 cm, amb espines al marge i tacades de blanc. La tija arriba a 1.5 m d'alçada.

Les **llavors** es dispersen amb el vent gràcies al papus.

Interès/usos

Es diu que a la verge li van caure gotes de llet damunt la planta quan hi va amagar el seu fill del romans. Es fan infusions de fulles i fruits. Es diu que augmenta la secreció de llet.

Conté silimarina: aperitiu/digestiu, protector/regenerador del fetge, varius, regles, antihemorràgica, hemorroides, asma, mal de cap, esgotament. S'anomena "la guardiana del fetge"

Distribució/habitat

Origen/distribució: originaria de regions mediterrànies, s'estén des de la península ibèrica fins a la Rússia Oriental, Nord d'Àfrica i Assia i Amèrica on és considera invasora. A Europa central es pot trobar en estat silvestre i escasseja per sobre dels 700 m. Creix a les voreres de camps i camins en terres pobres, seques i sovint cremades. A les marietes els hi agrada molt.

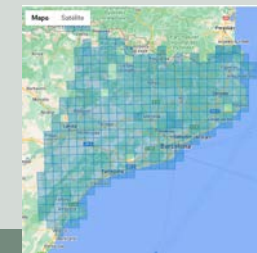
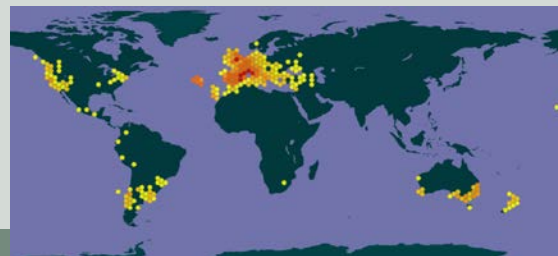
ESBARZER

Rubus ulmifolius

Fam. Rosaceae

(abarta, abatzer, albarzer, morera, romeguera)

 zarzamora elmleaf blackberry ronce

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Es un arbust sarmentós perenne, semicaducifoli, amb tiges que creixen molt ràpidament per terra, plenes d'agullons en forma de falç. No es destrueix ni tallant-la ni cremant-la. Pot formar bardisses impenetrables. La **fulla** és blanquinosa per l'inrevés, amb 3-5 folíols de marge dentat. Les **flors** són rosades i en ramells. El **fruit** són les mores i es cull a l'agost i setembre. Atreu als himenòpters.

Interès/usos

Les mores són apreciades per mermelades, licors i pastisseria. Usos medicinals per tractar les hemorroides, febre, gastroenteritis i colitis. Es poden fer infusions amb les fulles ja que tenen propietats antidiarriques. Les branques joves es poden emprar per fer cordes i cistells.

Distribució/habitat

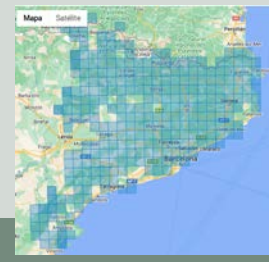
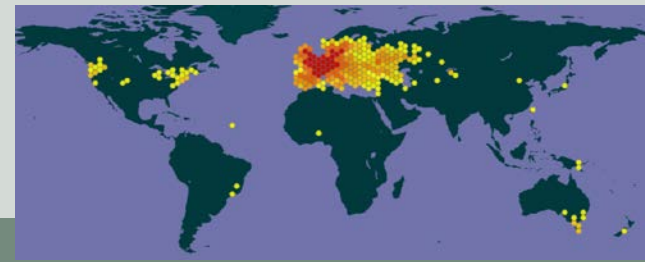
Tota Catalunya. Indiferent al tipus de sòl (calcari o silícic), pobres en nutrients i matèria orgànica. Marges de camins, rieres, conreus i llocs que conserven la humitat, a ple sol. No tolera la ombra dels arbres. Forma part de les bardisses, ecosistema de gran valor per la biodiversitat com a refugi (mates punxents impenetrables, ombra i humitat) i lloc de cria de fauna.

ARANYONER

(arç negre, escanyagats, prunyoner, barsa)

 endrino blackthorn Épine noire

Prunus spinosa
Fam. Rosaceae

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbust ramós i espinós de fulla caduca. Branques amb escorça marró grisosa acabades en una espina rígida. Pot arribar als 2 m d'alçada.

Fulles gairebé el·líptiques amb marge serrat.

Flors blanques que surten abans que les fulles.

Els **fruits** són els aranyons, de color blau fosc o negre violaci prunós, de gust àcid i aspre.

Interès/usos

Els aranyons es maceren per a fer "pacharán". També es pot per melmelada i confitar en vinagre. Són molt astringents.

En la pol·linització intervenen papallones, abelles, mosques i vespes. Liben les flors cercant el nèctar que hi ha al fons del calze, traslladant el pol·len d'unes flors a altres que, en ser fecundades, originaran el fruit.

Distribució/habitat

Gairebé per tot Europa, oest de Sibèria, Caucàs, sud-oest d'Àsia i nord-oest d'Àfrica. Escasseja al sud de la península. A les Illes Balears menys a Eivissa. Marges dels camins, conreus, clars de boscos, riberes, talussos fins a 1000 m s.n.m. Part de les bardisses, ecosistema de gran valor per la biodiversitat com a refugi (mates punxents impenetrables, ombra i humitat) i lloc de cria de fauna.

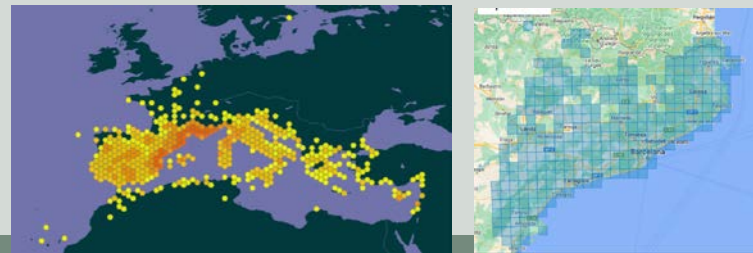
ESPARREGUERA

Asparagus acutifolius

Fam. Liliaceae

(esparreguera boscana, esp. fonollera o esp. borda)

 Esparrago silvestre Wild asparagus Asperge sauvage

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/
Flor

Arbre/
arbust

Descripció

No vol gaire sol, els millors espàrrecs es donen entre bardisses. La planta pot tenir alçades d'entre 1 i 2 m.

Flors molt peites de color groc verdós. Les fulles són tan petites que no fan la fotosíntesi. La fan els cladodis punxants.

El fruit és una petita boleta verda que es torna negra a finals de l'estiu.

Es reprodueix per llavors i tiges subterrànies.

Interès/usos

Les tiges joves, anomenades turions, són els espàrrecs de bosc i es recullen quan són verds i tendres normalment al febrer. Poden fer entre 40 cm a més de 2 m. S'han de collir tallant-los arran de terra.

Es poden fer en truita o en ous remenats, sopes, cremes i pastissos. Si són ben frescos no cal bullir-los.

Distribució/habitat

Origen/distribució: viu a la terra baixa de tot el país, adaptada a tot tipus de terreny per pobre que sigui. Normalment a alçades inferiors als 1000 m s.m.

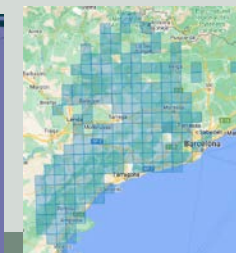
ROURE

Quercus faginea, *Quercus cerrioides*

Fam. Fagaceae

(galer, roure garriguenc, roure valencià, roure de fulla petita))

 Quejigo, carrasqueño portuguese oak Chêne portugais

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	------------	------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/
Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Arbre caducifoli de capçada menys espessa que l'alzina i que pot arribar als 20 m d'alçada; viu centenars d'anys.

Escorça fosca i arrugada. **Fulles** petites, dures i amb el marge crenat amb l'anvers de color fosc i el revers verd grisós. La **flor** masculina penja en petits grup i la femenina és erecta. El **fruit** són aglans, amb un llarg peduncle, maduren a la tardor i germinen fàcilment amb les pluges. A Begues no hi ha roure comú.

Interès/usos

La fusta és dura i compacta i s'utilitza per bigues, mobles i altres objectes. També per llenya i carbó vegetal. L'escorça dels tronquets joves s'asseca i esmicola per fer banys, compreses o gargarismes contra diverses afeccions: hemorràgies, hemorroides, angines, penellons, genives sagnants, llagues. El gla s'utilitza per l'engreix del bestiar. El mot *quercus* vol dir arbre bonic.

Distribució/habitat

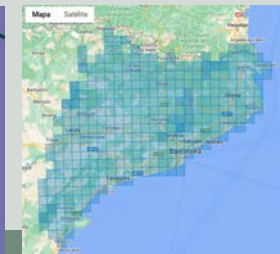
Típic del clima mediterrani. Condicions similars a l'alzina però necessita sòls més humits i profund: resseguint rieres i obaguess. A Begues també hi ha *Quercus cerrioides*; el roure estaria més estès si no s'hagués deforestat tant històricament i després afavorit el pi. Pot ser abundant al Garraf vermell (obagues amb sauló rogenic zona Mas Alemany-Mas Cortils).

ALZINA

(aglaner, bellotera)

Quercus ilex
Fam. Fagaceae

 encina Evergreen oak, holly oak Chêne verd, yeuse

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	------------	------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/
Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Arbre perennifoli típic del clima mediterrani de fins a 20 m d'alçada. De capçada espessa i **escorça** fosca i clivellada. Les **fulles**, de fins a 7 cm, són coriàcies de marge dentat i punxant a les fulles més joves. L'anvers és verd fosc i el revers clar i pelut, sobre tot les fulles velles. El **fruit** és el gla, amarg que madura a la tardor. Les flors masculines estan agrupades, les femenines són solitàries.

Interès/usos

Fusta dura i compacte per fer eines de pagès, rodes de carro i fusteria. Les branques per fer llenya i carbó vegetal de qualitat excel·lent des d'antic. Els bastons del ball de bastons, de l'escorça s'extrauen tanins per adoberia. El gla per engreix animal. Considerat arbre sagrat, símbol de força i longevitat a moltes religions però molt destruïda al fer eixarmades per fer conreus i per a fer carbó.

Distribució/habitat

Bosc típic de la mediterrània. Predomina a 13 comarques. Resistent als incendis, rebrota com arbust. Lent, dècades en arribar a 1 m d'alçada. En recuperació sota pinedes (necessita ombra per germinar), que acabarà substituint. A Begues al pla, fondos i obagues, i resseguint rieres. A solana només als vessants més elevats: Sotarro-Ardenya. No viu a les solanes del Parc, deixant l'espai al pi blanc.

FARIGOLA

(timó, timonet, tomell)

Thymus vulgaris

Fam. Lamiaceae

 tomillo thyme Thym, farigoule

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Petit arbust aromàtic perennifoli que no passa dels 40 cm d'alçada.

Fulles sense pecíol molt petites de 4-9 mm amb les vores enrotllades cap el revers i que es disposen de forma oposada al llarg de la tija

Flors hermafrodites lleugerament blaves formant ramells. Fruit sec, rodó i molt petit.

Interès/usos

Conté nombroses substàncies actives, com el timol. Té moltes aplicacions medicinals i propietats antisèptiques i digestives. S'utilitza en cuina com a condiment i per fabricar perfums, colònies i sabons. Font rica de vitamina C, A, fibra, i ferro. El timol ajuda a combatre el mosquit tigre. També té una important funció mel·lífera.

Distribució/habitat

Origen/distribució: pròpia de llocs calents i arrecerats del Mediterrani occidental. Creix espontàniament i es pot conrear. Els egipcis per embalsamar els morts i els grecs com a encens i perfum. Els romans per purificar espais i en formatges i licors. A l'edat mitjana es posava sota el coixí per protegir dels malsons i es brodava als vestits dels guerrers per infondre valor. Espantabruixes.

ROMANÍ

(romer)

Salvia rosmarinus

Fam. Lamiaceae

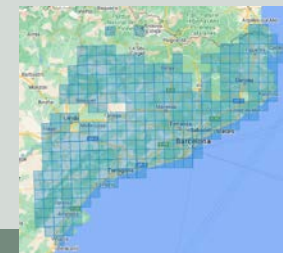
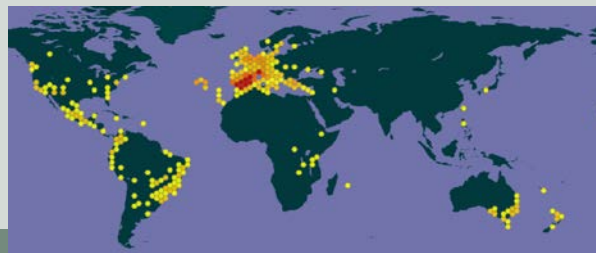
romero

rosemary

romarin

Època de floració:

Gen

Feb

Mar

Abr

Mai

Jun

Jul

Ago

Set

Oct

Nov

Dec

Fulla

Fruit/
Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Arbust perennifoli que pot arribar a 1 m d'alçada. Molt aromàtic **Fulles** primes, allargades i endurides, de color verd a la part superior i blanquinós a la interior degut als pèls.

Flors hermafrodites de color blanc blavós, amb la corol·la bilabiada, es pot menjar. Agrupades en petits raïms que neixen de les axil·les de les fulles. Floreix tot l'any, però a la natura ho fa a l'inici de primavera i a la tardor.

Interès/usos

Planta medicinal des de l'antiguitat, com a planta aromàtica i com a condiment. Té ferro, calci i vitamina B6. Antimicrobiana, antiinflamatòria, antiespasmòdica, antioxidant. Millora les digestions lentes i el mal de cap. Per fer fregues millora les malalties reumàtiques, dolors musculars, ciàtica, problemes respiratoris i caiguda del cabell. La mel és una de les més apreciades.

Distribució/habitat

Origen/distribució: Mediterrània, el sud d'Europa, oest d'Àsia i nord d'Àfrica principalment. Es troba fina alçades de 3.500 m, encara que no resisteix gaire bé les gelades.

Emprat per embalsamar pels egipcis i com afrodisíac ja que és un tònic cardíac. Es diu que desperta l'agilitat mental, enginy i creativitat i memòria. Es diu que el fum desfà els mals esperits. Sàlvia ve de sa, salut.

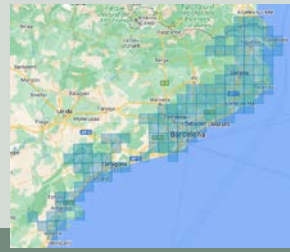
ESTEPA NEGRA

(estepa llimonera, morisca negra)

Cistus monspeliensis

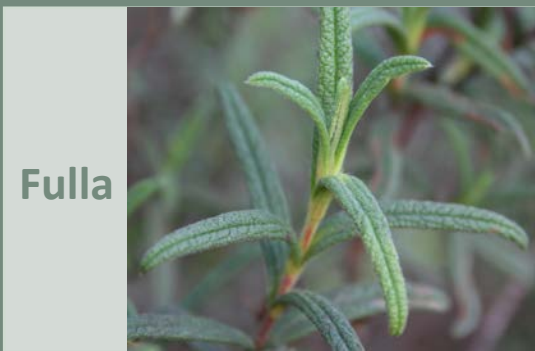
Fam. Cistaceae

 Jaguarzo negro Montpellier cistus Ciste de Montpellier

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbust perenne de branques erectes, molt ramificat, amb tiges i fulles vistoses que desprenen un aroma intens. Fulles enganxoses, estretes i de color verd fosc, que poden tornar-se brunes negres a finals d'estiu si la sequera i calor són intenses. Floració blanca molt abundant. Flors de fins a 3 cm de diàmetre amb pètals sovint tacats de groc a la base. De creixement ràpid, és atractiva pels himenòpters.

Interès/usos

S'utilitza en perfumeria com a fixador, també per restaurar zones degradades, després d'incendis o en talussos, a nivell domèstic va molt bé per encendre el foc degut a les seves resines.

Distribució/habitat

Origen/distribució: s'estén gairebé per tota la mediterrània. A la península ibèrica en general es troba a l'est i a la meitat sud. Viu en brolles a les contrades mediterrànies marítimes i fins a 1000 m s.n.m.

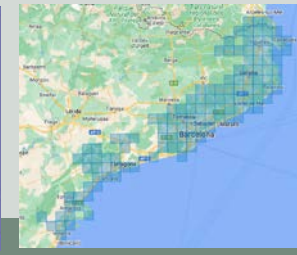
SIVINA

Juniperus phoenicea

Fam. Cupressaceae

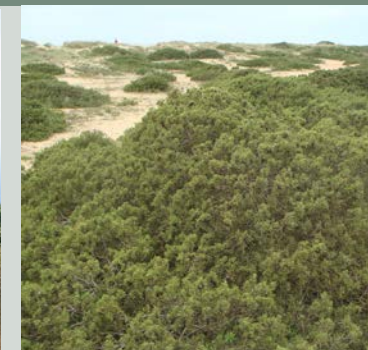
(savina negra, savina, arbre de l'encens)

 Sabina Phoenician juniper Genévrier rouge

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbust o petit arbre perennifoli, de creixement lent i capçada cònica que pot arribar fins als 8 m. En llocs ventosos el tronc pot ser prostrat.

Fulles imbricades amb forma d'escata, només punxen quan són joves. Les arrels poden penetrar dins les roques. Pot ser monoic o dioic (masculí i femení en plantes separades)

El **fruit** - savinó o glàbul - sembla una pinya petita, d'uns 8-10 mm, vermell fosc quan es madur i conté 3-8 llavors

Interès/usos

La fusta és molt apreciada per fer bigues i mobles ja que no es podreix mai. És molt combustible. És tòxica en dosis altes, pot provocar gastroenteritis i hemorràgies internes. Ben emprada serveix com antiparasitària, antibacteriana, retenció de líquids, higiene dental, per augmentar la sudoració i afavorir la menstruació, avortaments i parts.

Distribució/habitat

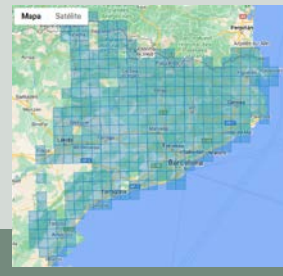
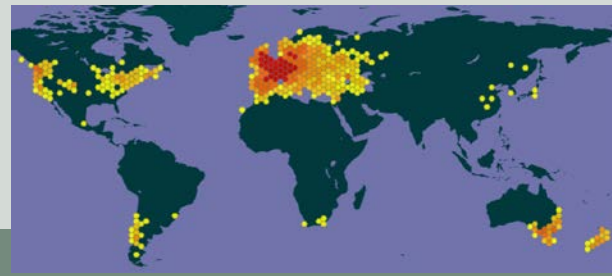
Per tota la mediterrània fins a 1400 m.s.n.m. Molt resistent al fred, calor, sequera, terres pobres i fins i tot salines. Rarificada dins del Parc Natural del Garraf, ja que no rebrota després dels incendis. No es considera espècie amenaçada ni protegida. De la família del ginebró i el càdec, es distingeixen segons punxin o no (d'aquí la dita "la savina neix ginebra" i per les ratlles blanques a les fulles

ARÇ BLANC

(espinalb, espí, albspí, espinaler, garguller)

 Espino albar, majuelo Hawthorn Aubépine

Crataegus monogyna
Fam. Rosaceae

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbre caducifoli que també pot ser arbust. Nombroses branques cobertes d'espines, amb l'escorça de color gris-clar. Les **fulles** apareixen al final de l'hivern i es divideixen en 3-7 lòbuls amb el marge dentat i l'anvers verd fosc i el revers verd clar. **Flors** blanques i oloroses que s'agrupen en ramells. Floreix després de les fulles. Fructifica a la tardor amb un **fruit** carnós, vermell i esfèric d'aproximadament 1 cm.

Interès/usos

Les flors s'utilitzen en medicina natural per fer infusions tonificants i sedants. És un tònic cardíac, antiarítmic, antihipertensiu, antiespasmòdic, relaxant muscular i diürètic. La fusta és molt apreciada per la seva duresa.

Distribució/habitat

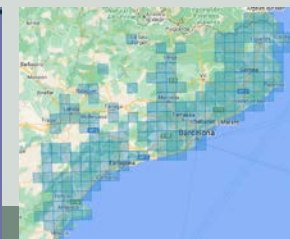
Origen/distribució: Europa, nord d'Àfrica i oest d'Àsia. Creix als marges i clarianes dels boscos, riberes i bardisses. Amb l'esbarzer i l'aranyoner forma part de les bardisses, un ecosistema en sí mateix de gran valor per la biodiversitat en oferir refugi (mates punxents impenetrables, ombra i humitat) i lloc de cria a moltes espècies de fauna.

GINESTA

(argelagó, herba de ballester)

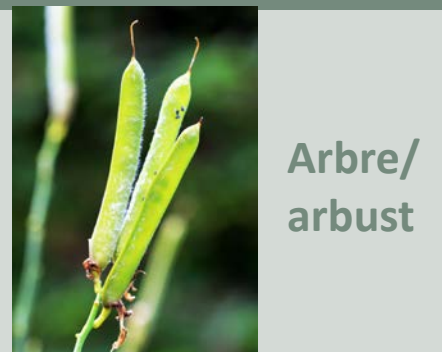
 Retama, genista Spanish broom Spartier

Spartium junceum
Fam. Fabaceae

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Arbust de fins a 3 m d'alçada amb tiges cilíndriques que són les que fan la fotosíntesi. Les **fulles** són petites i escasses i es marceixen aviat. **Flors** grogues i oloroses d'un groc molt viu, agrupades en raïms terminals. La flor té un pètal pla que serveix com a "pista d'aterratge" pels pol·linitzadors. El **fruit** és una llegum de 5-10 cm de llargada.

Interès/usos

S'ha utilitzat tradicionalment per fer cistells i cordes. El nom grec spartium i el llatí junceum volen dir en forma de jonc. Es considera la flor nacional de Catalunya. En mengen els conills.

És molt tòxica, antigament s'emprava com a vomitiu o laxant. Té propietats hipoglucèmiques degut al contingut en al·loxana. També té efectes antiulcerosos.

Distribució/habitat

Origen/distribució: Per tota la mediterrània. A la península ibèrica es troba principalment al sud i a l'est. Creix en barrancs humits, marges de rierols i rius i també en llocs més antropitzats.

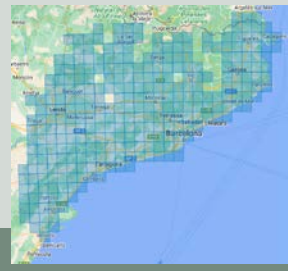
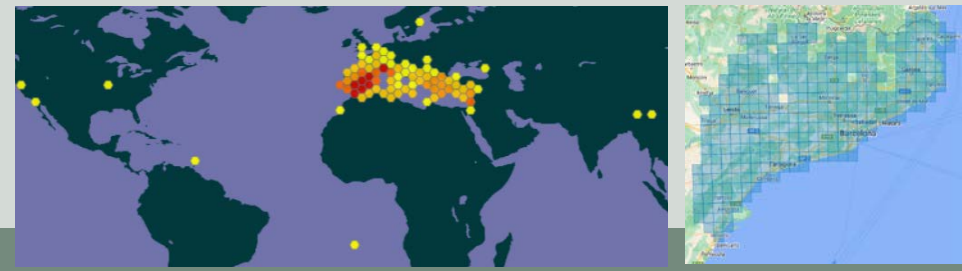
A Califòrnia, Xile i Sud-àfrica es considera invasiva.

COSCÓ

(gàrric, coscoll, grana, garriga)

 coscoja kermes oak Chêne kermès

Quercus coccifera
Fam. Fagaceae

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	------------	------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Fulla

Fruit/Flor

Arbre/
arbust

Descripció

Arbust de fulla persistent, molt dens, rebrota fàcilment de la base. Escorça de color cendrós. **Fulles** allargades, molt coriàcies i rígides, lluent de color verd intens i el marge ondulat amb dents espinoses. Els **fruits**, els aglans, tenen un gust amarg. **Flors** masculines – grogues, petites i agrupades en penjolls – i femenines – poc visibles i solitàries – al mateix arbre.

Interès/usos

S'utilitza en restauració de terrenys degradats degut a la seva adaptabilitat i resistència. Rebrota després dels incendis. Per la seva morfologia propaga el foc i fa que sigui encara més violent. Històricament s'emprava per extraure un tint roig anomenat carmesí, molt apreciat pels romans. S'extrau de la caparreta de l'alzina (un fitoparàsit que s'enganxa a les branques)

Distribució/habitat

Origen/distribució: per tota la mediterrània, en terrenys secs, pedregosos i amb pocs nutrients. És un bon refugi per fauna i també els serveix d'aliment. Pel Garraf, normalment es troba en mates baixes però en algun cas pot créixer com arbust de més d'un metre d'alçada.

MALVA

(malva major, malva de cementiri)

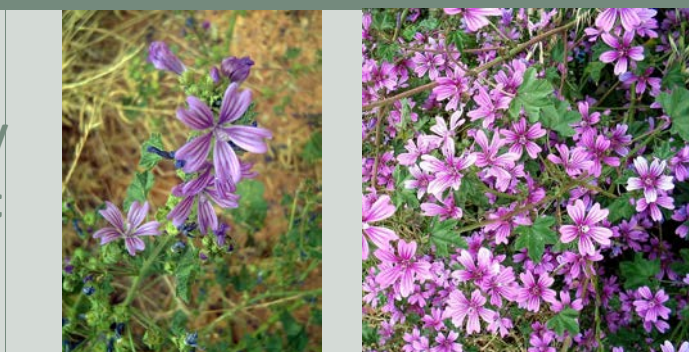
 Malva común 'Common mallow Grand Mauve

Malva sylvestris
Fam. Malvaceae

Època de floració:

Gen	Feb	Mar	Abr	Mai	Jun	Jul	Ago	Set	Oct	Nov	Dec
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Descripció

Planta herbàcia bianual o perenne que fa fins a 1 m d'alçada. La tija és recoberta de pels. Fulles verdes i palmades amb 5-7 lòbuls dentats. Flor amb 5 sèpals verds, 5 pètals de color rosa violaci, amb línies violeta intens i molts estams de color blanc. El fruit té forma de panet aplanat amb un forat al mig. Es reproduïx per llavors.

Interès/usos

Les flors s'han emprat en medicina natural per calmar la tos. També té propietats antiinflamatòries, les fulles s'empren per fer cataplasmes sobre ferides de pell, hemorroides i furúncols.

Es mengen les fulles joves bullides en amanides i sopes ja que conté moltes vitamines i minerals. Els romans l'empraven com a laxant. És un colorant groc natural.

Distribució/habitat

Origen/distribució: viu als marges dels camps i dels camins de la terra baixa i la muntanya mitjana.

Creix millor en terres que contenen nitrògen, d'aquí que creixi molt bé als cementiris i l'expressió "criar malves"